

**A KÚRIA  
mint felülvizsgálati bíróság**

*Kfv.III.37.823/2012/7.szám*

*A Kúria a Miskolci 2. számú Ügyvédi Iroda ... által képviselt ... felperesnek ... Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Rendőr-főkapitányság /3527 Miskolc, Zsolcai kapu 32./ alperes ellen közigazgatási bíróság tárgyában hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Miskolci Törvényszék 2012. augusztus 28. napján kelt 12.K.21.185/2012/7. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 8. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi*

**í t é l e t e t :**

*A Kúria a Miskolci Törvényszék 12.K.21.185/2012/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.*

*Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati perköltséget.*

*Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.*

*Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.*

**I n d o k o l á s**

*2011. szeptember 14. napján ellenőrzés alá vonták a ... szlovák felségjelzésű, külföldi hatósági jelzésű gépjárművet. A gépjárművet vezető felperes az intézkedő rendőröknek bemutatta a gépjármű szlovák nyelvű forgalmi engedélyét, valamint egy - az eredetiségvizsgálat elvégzéséről szóló - hiteles, szintén szlovák nyelvű iratot, illetve magyar vezetői engedélyét.*

*A felperes állította, hogy a gépjárművet megvásárolta a tulajdonába levő cége részére, azonban adásvételi szerződést, cégkivonatot, vagy egyéb más iratot ezzel összefüggésben bemutatni nem tudott. A*

helyszíni ellenőrzésről készült jegyzőkönyvben elismerte a szabályszegést. Az intézkedő rendőr a gépjármű forgalmi engedélyét, valamint a szlovák hatósági jelzést elvette.

Az elsőfokú hatóság a 2011. szeptember 16. napján kelt határozatával a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (a továbbiakban: Kkt.) 20. § /1/ bekezdés 1) pontjába ütköző jogsértés elkövetése - a külföldi rendszámmal ellátott járművek belföldi üzemeltetésére, használatára vonatkozó rendelkezések megsértése - miatt 200.000 Ft közigazgatási bírság megfizetésére kötelezte a felperest.

A felperes fellebbezett a határozat ellen, amelynek elbírálása során az alperes a 2011. október 12. napján kelt 05000-5448-1/2011/ált. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében az alperes határozatának felülvizsgálatát, és az elsőfokú határozatra kiterjedő hatályon kívül helyezését kérte. Arra hivatkozott, hogy a jármű jogszerű használatát igazolta. Nem ismerte el sem a helyszínen, sem azt követően a jogsértést, az eljáró hatóságok megsértették a Kkt. 25/B. §-ában foglaltakat.

A gépjármű vezetője a felperes volt, akinek a szokásos tartózkodási helye nem Magyarország területén van. Ezt az intézkedő rendőröknek a felperes igazolta, akik ezt figyelmen kívül hagyták, holott az átadott, ún. szlovák lakcímkártya ezt kétséget kizáróan igazolta.

A törvényszék a felperes keresetét alaptalannak értékelte és elutasította azt. Ítéletének indokolásában a Kkt. 20. § /1/ bekezdés e/ pontjára és 25/B. §-ára, továbbá a közúti árufuvarozáshoz és személyszállításhoz kapcsolódó egyes rendelkezések megsértése esetén kiszabható bírságok összegéről szóló 156/2009. /VII. 29./ Kormányrendelet (a továbbiakban: Bírságrendelet) 12/A. §-ára hivatkozott. Megállapította, hogy a hatóság azért szabott ki közigazgatási bírságot a felperessel szemben, mert az ellenőrzés során a jármű jogszerű használatára vonatkozó Kkt. 25/B. §-ában előírt igazolást felmutatni nem tudta, és a mentesülést igazolni sem.

A helyszínen az ellenőrzésről készült jegyzőkönyv szerint megállapítható volt, hogy a gépjármű ... tulajdonában áll.

A felperes adásvételi szerződést, cégkivonatot, vagy bármilyen más okiratot, amellyel állítását igazolta volna, bemutatni nem tudott. Ugyanakkor hivatkozott arra, hogy a szlovákiai tartózkodását igazoló szlovák lakcímkártyát is bemutatta az intézkedő rendőröknek, azonban a jogerős határozat szerint a felperes magyar vezetői engedélyét, valamint magyar lakcímkártyáját adta át.

A törvényszék a perben a felperes bizonyítási indítványára tanúként hallgatta meg az ellenőrzést végző rendőröket. Mindkét tanú

elmondta, hogy a helyszíni ellenőrzés során a felperes által bemutatott okmányokról fényképfelvételt készítettek; ez alól kivételt a személyi igazolvány képezett, mivel a személyi adatokat a nyilvántartás rendszeréből ellenőrizték. A tanúk cáfolták a felperes azon állítását, hogy szlovák lakcímkártyát adott volna át, a lakcím-nyilvántartó adatai alapján megállapították, hogy a felperes állandó magyarországi lakóhellyel rendelkezik.

A törvényszék megállapította, hogy az iratoknál elfekvő - a nyilvántartásból készített - kinyomat szerint a felperes lakóhelye ... település, tartózkodási helyével kapcsolatban pedig azt tartalmazza, hogy 2011. szeptember 19. napjától ideiglenesen a felperes külföldön tartózkodik.

Az intézkedő rendőrök által lekért lakcím-nyilvántartási adatokat erősítette meg a törvényszék által a felperes indítványára megkeresett Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatalának tájékoztatása is.

A törvényszék rámutatott arra, hogy a Kkt. 25/B. § /5/ bekezdésében foglaltak szerint a /2/ és /4/ bekezdésben meghatározott mentesülésről szóló feltételek fennállását a gépjármű vezetőjének közokirattal, vagy teljes bizonyító erejű magánokirattal az ellenőrzés során kell igazolnia.

A felperes nem tudta a perben bizonyítani azt, hogy az ellenőrzés során igazolta volna, hogy szokásos tartózkodási helye nem Magyarország területén van. Nem volt megállapítható a lefolytatott bizonyítás eredményeként az, hogy szlovák lakcímkártyájának bemutatásával ezt igazolta az ellenőrzés során.

Utalt a törvényszék a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 52. § /2/ bekezdésében foglaltakra is. Megállapította, hogy az eredetvizsgálatról benyújtott szlovák nyelvű okirat nem bírt az ellenőrzés időpontjában a magyar törvény szerint bizonyító erővel. A Ket. rendelkezései alapján csak hiteles magyar fordítással ellátott okirat alkalmas arra, hogy a mentességet igazolja. Helytállón állapította meg az eljáró hatóság azt, hogy önmagában az eredetiség-vizsgálatról szóló okirat a jogszerű használatot nem igazolja. Egyéb okirat hiányában nem állapítható meg, hogy adásvétel útján a felperes a gépjármű tulajdonát megszerezte, illetve azon felperesi állítás szerinti tény sem, hogy a felperes tulajdonában álló gazdasági társaság a gépjármű tulajdonosa, mivel a felperes az ellenőrzés során azt sem tudta igazolni, hogy a gépjármű ezen gazdasági társaság tulajdonát képezi és azt sem, hogy a felperes a gazdasági társasággal milyen jogviszonyban áll.

Mindennek következtében a törvényszék azt állapította meg, hogy az eljáró hatóságok helytállón jutottak arra a következtetésre, hogy a felperes az ellenőrzés során a helyszínen nem tudta igazolni, hogy szokásosan a szlovák hatóság által kiállított közokiratban foglalt lakcímen tartózkodik, illetve az általa igazoltan átadott

okiratok nem alkalmasak a Kkt. 25/B. § /2/ és /4/ bekezdésében foglalt mentesülési feltételek igazolására. Helytállóan állapította meg a hatóság, hogy a felperes a gépjárművet csak a jármű üzemben tartójának írásbeli hozzájárulásával vezethette volna, azonban ilyet az ellenőrzés során bemutatni nem tudott.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését kérte, a keresetében foglaltakat fenntartotta, másodlagosan - a hatályon kívül helyezés mellett - a törvényszék új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy az eljáró hatóságok megsértették a Kkt. 25/B. §-ában foglaltakat. Az eljárás során igazolást nyert, hogy tartózkodási helye Magyarországon nincs, mert lakcím-lekérdezéssel az a válasz érkezett, hogy tartózkodási helye Kazincbarcika; nyilván pontos utca, házszám hiányában ez nem lehet a tartózkodási helye. Álláspontja szerint ebből az következik, hogy Magyarországon tartózkodási helye nincs. Megjegyezte továbbá, hogy az Európai Unióban a szlovák is hiteles nyelv, nem helytálló tehát a törvényszék azon megállapítása, hogy az iratokat magyar nyelven hiteles fordítással kellett volna felmutatnia. Korábbi nyilatkozatait fenntartva arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet sérti a Kkt. 25/B. § /4/ bekezdés a) pontjában, a Pp. 196. § /1/ bekezdésében, 197. §-ában a Ket. 72. §-ában, a Pp. 206. § /1/ bekezdésében, 220. § /1/ bekezdés d) pontjában, 221. § /1/ bekezdésében és 141. § /2/ bekezdésében foglaltakat, továbbá a Ket. 3. § /2/ bekezdés b) pontját, 50. § /1/ bekezdését és a Pp. 336/A. § /2/ bekezdés b) pontját.

A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte a felülvizsgálati kérelem tárgyaláson történő elbírálását.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria álláspontja szerint a törvényszék megfelelő alapossággal feltárta és rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó tényállást, és abból - az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával - helytálló jogi következtetést vont le.

Hangsúlyozza a Kúria, hogy a Pp. 270. § /2/ bekezdése és 272. § /2/ bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárás során kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható, a Pp. 275. § /2/ bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben.

Elsődlegesen leszögezi a Kúria, hogy a törvényszék eljárása során nem alkalmazta - így meg sem sérthette - a Ket. előírásait,

eljárására a Pp. szabályai voltak az irányadók.

A Kkt. 25/B. § /1/ bekezdése értelmében a közúti forgalomban a 25/A. §-ban meghatározott jármű a közlekedési igazgatási hatóság által kiadott magyar hatósági engedéllyel és jelzéssel vehet részt, amennyiben:

a) az üzembentartója e törvény rendelkezései szerint belföldi üzembentartónak minősül, vagy

b) vezetője Magyarország területén lakóhellyel rendelkezik.

A /4/ bekezdés a) pontja szerint az /1/ bekezdés b) pontjában foglaltakat nem kell alkalmazni, ha a járművezető

a) szokásos tartózkodási helye nem Magyarország területén van.

A felperes felülvizsgálati kérelmében anyagi jogi szempontból ezen jogszabályhely megsértésére hivatkozott.

Ennek kapcsán a Kúria osztotta a törvényszék jogi álláspontját. A perben rendelkezésre állt iratanyag, valamint a perben lefolytatott bizonyítási eljárás tanúsága szerint egyértelműen megállapítható volt, hogy a felperes Magyarország területén igazolt lakóhellyel rendelkezik, a szokásos tartózkodási helyére vonatkozóan pedig a helyszíni ellenőrzés során semmilyen okiratot, bizonyítékot bemutatni nem tudott; így ezen jogszabályhely alkalmazásának feltételei a hatósági eljárás során nem álltak fenn, mentesülésre tehát jogszerű okot ezen körülmény nem szolgáltatott.

Helyesen rögzítette a törvényszék ítéletének indokolásában, hogy a helyszínen készült dokumentáció tanúsága szerint a felperes sem a gépjármű tulajdonjogára, sem használati jogosultságára vonatkozóan bizonyítékkal nem szolgált az intézkedő rendőröknek, az eredetiségvizsgálatról szóló okirat a jogszerű használatot nem igazolta.

A fentiekből következően a felülvizsgálati kérelemnek a Pp. 196-197. §-ai sérelmére vonatkozó hivatkozása értelmezhetetlen volt.

A helyszíni ellenőrzési jegyzőkönyvből az volt megállapítható, hogy a felperes magyar vezetői engedélyét és magyar lakcímkártyáját adta át az intézkedő rendőröknek; lakcímeként ... szám került rögzítésre. Ezt a rendőrök a nyilvántartási rendszerből ellenőrizték is, azonban az egyéb felperesi előadás sem akkor a helyszínen, sem a későbbiek folyamán bizonyítást nem nyert (adásvételi sszerződés) cég nevére vásárlás, a felperesi cégvezetés, stb.)

Egyetértett a Kúria az alperes azon álláspontjával, hogy a Kkt. 25/B. § /5/ bekezdése alapján, az ellenőrzés során köteles igazolni a jármű üzembentartója, vagy a jármű vezetője a jármű jogszerű használatát.

A kötelezettségszegés megállapítása esetén a jogszabály nem biztosít mérlegelési lehetőséget a rendőrhatalóság részére.

Az utólagos igazolás sem mentesíthette volna a járművezetőt a jogsértés elkövetése miatt alkalmazandó intézkedések szankcionálása alól.

A felperesnek a Pp. 206. §-ának megsértésére vonatkozó felülvizsgálati kérelembeli kifogása kapcsán hangsúlyozza a Kúria, hogy az általánosan kialakult és következetes legfelsőbb bírósági és kúriai gyakorlat szerint, ha a felülvizsgálati kérelem a jogerős ítélettel megállapított tényállást, vagyis azt sérelmezi, hogy a bíróság a tényállást a Pp. 206. §-ának megsértésével állapította meg, a jogerős ítélet érintésének csakis akkor van helye, ha a tényállás iratellenes, illetőleg a bíróság a bizonyítékokat - azok egybevetése során - nem a maguk összességében értékelte, és ennél fogva a megállapított tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen, vagyis lényeges logikai ellentmondást tartalmaz. Nem állapítható meg azonban jogszabálysértés akkor, ha a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok okszerű mérlegelését támadja. A Pp. 206. §-a szerinti szabad bírói mérlegeléssel megállapított tényállás - ha az nem iratellenes vagy logikátlan - felülvizsgálata nem lehet eredményes; a felülvizsgálati eljárásban ugyanis felülmérlegelésnek a Pp. 275. § /1/ bekezdése értelmében nincs helye, nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A felülvizsgálat csak arra szorítkozhat, hogy a mérlegelés körébe vont adatok, tények értékelésénél nincs-e nyilvánvalóan helytelen következtetés.

A Kúria megállapítása szerint a törvényszék eljárása során ezen eljárási előírásnak maradéktalanul eleget tett és a tényfeltárás során összevetette, értékelte és mérlegelte a rendelkezésre állt bizonyítékokat, továbbá - a felperes bizonyítási indítványainak helyt adva - a perben további bizonyítást is folytatott le. Ezek egyike sem volt azonban alkalmas arra, hogy alátámassza a felperesnek a közigazgatási határozatok jogszabálysértő voltára vonatkozó álláspontját.

Hangsúlyozza a Kúria, hogy a törvényszék a Pp. 141. § /2/ bekezdésének a bizonyítási eljárásra vonatkozó szabályai betartásával járt el, úgyszintén a határozat indokolása tekintetében irányadó Pp. 220-221. §-ban foglalt követelményeknek is eleget téve, részletesen indokolta döntését.

Hangsúlyozza a Kúria, hogy a tényállás tisztázása során az alperesnél sem volt megállapítható semmiféle mulasztás, így a Pp. 336/A. § /2/ bekezdés előírása sem sérült.

Minderre tekintettel a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat nem sértette meg, ezért azt a Kúria a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült alperesi perköltség

megfizetésére a Kúria a felperest a Pp. 270. § /1/ bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § /1/ bekezdése szerint kötelezte.

A tárgyi illeték-feljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a felperes a 6/1986. /VI. 26./ IM rendelet 13. § /2/ bekezdése értelmében köteles.

Budapest, 2013. október 2.

**Dr. Kárpáti Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Fekete Ildikó sk.  
előadó bíró, Dr. Pál Zoltán sk. bíró**

A kiadmány hitelélül

bírósági írnok